

સવામી સવારની..

થાય કરોટી! બને છે સચાઈપદ - કોર્ટ ચૂકાદા.. (દર્દી-દૂધ ન્યાય)

વધે વિકાસ વહેણાં - વળતાં પાણી?! (ગુજરાત-ભિહારમાં ઓંધનો સિલસિલો)

દાંડી

એ બધા અજીત પાચકીમાં, ખાવા બેઠા છે! મળી ગઈ છે સતા ની ગંગા, નાવા બેઠા છે! ખાવા બેઠા માવાને, દેશ છે લાવા પર પવાર, કાકા મટી ભગીજ ધાવા બેઠા છે (અજીત ના એક કાંકરે બે પંખી)

ચિંતન
ચત્રાખંડલદાનિ દાન મુસલોન્યા ખંડિતાન્યા હવે ધારાચત્ર પિનાકપાણિ પર શોરા હુંદિતા માગતાઃ । તન્મે તાવદુરો નુસિંદ કર જેવાદીર્ઘતે સામ્રત દેવ હુર્લતાં ગતે ત્વામપિ પ્રાયેશ વખાયતે ॥ સુભાષિત રત્ન ભાંડગારના નીજ અધ્યાય-ના 'નરીબનો મહિમા' નામના પ્રકરણનો આ શ્લોક છે :

‘મહાભાગના પિતા હિરણ્યકશિપુ કહે છે કે : રણ સંગ્રામમાં યુદ્ધ કરતાં ઇન્દ્રના હાથી ઐરાવતના દંતશૂળ પણ મારી છાતીમાં ભટકાઈને ખડિત થઈ ગયા - જ્યાં મહાદેવના પરશુની ધાર પણ ભટકાઈને કુંડિત થઈ ગઈ, એવી મજબૂત-લોખંડી મારી છાતી નુસિંદના નામ માથથી ભેદાઈ રહી છે એ શું આશ્ચર્ય નથી? ખરેખર નશીબ વચ્ચે દુર્ભાગ બની બચ છે ત્યારે ઘણી વખત તણખું પણ વજ જેવા હથિયારની કામ કરી બચ છે.’

હિરણ્ય કશ્યપે વરદાના માગ્યું હતું કે મારું મૂલ્ય રણમાં-યુદ્ધમેદાન-હર-મહેલ-નદી-તળાવ-પાણી-આકાશમાં કે કોઈ પણ હથિયારથી ન થાય કે કોઈ માણસ કે પશુ દ્વારા-અંદર કે બહાર પણ ન થાય, સવારે કે રાત્રે-દિવસે ન થાય, એક ‘અમર પદ’ ના મારી શકાય એટલે આવા વિલ્લો મૂલ્યા, ભગવાન વિષ્ણુ વિદ્યાતા છે એ બધા જ વિલ્લોનું પાલન કરી, ઉભરા પર, સંઘા ટાળે નુસિંદ રૂપે નહોતી મારી નાખ્યો, એટલે હિરણ્ય કશિપુએ નશીબનો મહિમા સ્વીકાર્યો.

- સુવિચાર**
- સેવા માટે કંઈ પૈસાની જરૂર નથી, જરૂર છે પોતાના સંકુલિત જીવનને છોડવાની, અને ગરીબો સાથે એક રૂપ થવાની - **વિનીબા ભાવે**
 - નિઃસ્વાર્થ સેવા ભાવ દ્વારા જ સાચું મનુષ્યત્વ અને હૃદયની વિશાળતા ઓળખાય છે - **સ્વામી વિવેકાનંદ**
 - જેણે સેવા ધર્મ સ્વીકાર્યો છે તેણે હંમેશા માટે ગરીબોનું ઘર લેવું જોઈએ - **ગાંધીજી**
 - ભાતુભાવથી કરેલી સેવા કરતાં આત્મભાવથી કરેલી સેવા ઉત્તમ છે - **રામકૃષ્ણ પરમહંસ**
 - જેની સેવા કરો તેને ભગવાનથી ભિન્ન ન સમજો - **વલ્લભાનુત**
 - સેવા ધર્મ અર્થતંત્ર કલિને - **વુલ્ફસીદાસ**
 - જ્ઞાન સેવા પરાચલ હોવું જોઈએ, અને સેવા પ્રભુ પરાચલ હોવી જોઈએ - **શ્રી રામચંદ્ર ડોંગરે**

ભોધ કથા

આપણે કુતરા-ભિલાડા-પોપટ આપણા આનંદ ખાતર પાળીએ અને ઘરના સભ્યની જેમ સાચવીએ રાખીએ પણ એના મનમાં શી ગડમથલ ચાલતી હશે એ કોને ખબર? કેટલાંક તો માછલાં-કાચબાને પણ ‘પવિત્ર’ અને લક્ષ્મીદાતા સમજી ઘરમાં કાચબી પેટીમાં પૂરી રાખે, ચાદ આવે તો પાણી પણ બદલાવે અને ખાવાનું પણ આપે! ચૂંચાંગ-ચૂંચીના ના પ્રખ્યાત ચિત્રક અને બુદ્ધિશાળી ન્યાચી વિદ્વાન નદી કાંઠે નિખર્જનદાં મોટા મોટા કાચબાને ચણા ખાતા બેઠા હતા. નિલ્ક-નિલકમ હોઈ કાચબા પણ ઘણું પૂછી હલાવી-હલાવી ચણા ખાતા હતા.

ત્યાં સીનાના રાણના બે અધિકારીઓ આવ્યા ચૂંચાંગને વંદન કરી ઉભા રહ્યાં, ચૂંચાંગે તેમને ચૂપ રહી કાચબા જોવાનો સંકેત કર્યો, ચણા ખાઈ કાચબા ચાલ્યા ગયા, પછી ચૂંચાંગે અમલદારોને આવવાનું કારણ પૂછ્યું..

અમલદારો કહે રાજા આપને દરબારમાં મુખ્ય સલાહકાર તરીકે નિમવા ઇચ્છે છે અને દરબારમાં હાજર કરવા અને ફરમાન કરવું છે.

ચૂંચાંગે પ્રશ્ન કર્યો, મેં સાંભળ્યું છે રાણના મહેલમાં એક મોટો કાચબો છે જે રાણને ખૂબ પ્રિય છે અને રાજા તેના માટે ખૂબ સમય આપે છે, એ વાત સાચી? અમલદારે હકારમાં માથું હલાવ્યું. ચૂંચાંગ કહે, જો રાજા તેને નદીમાં મુકત કરી દે તો કાચબો વધારે પ્રસન્ન રહે એમ તમને નથી લાગતું? અમલદારે એમના પ્રશ્નથી જ એમની ઇચ્છા જાણી પાછા ચાલ્યા ગયા..

અસંતોષ એ અનેક મનોરોગોની જનની છે, લોભ, લાલચ, અન્યાય, અનીતિ, ભ્રષ્ટાચાર વગેરે અનેક બદીઓના મૂળમાં આ અસંતોષ રહેલો છે

‘થોડા છે થોડે જી રૂરતર હે’ સા...એ બધાની જોડે ઘણું છે પણ વ્યકત કરશે કે થોડું જ છે, અને હજુ થોડું વધુ જરૂરી છે. આટલું જો મને મળી જાય તો હાશ! પછી કશું જોઈતું નથી. કદાચ આવા ઉદ્વેગરો સૌને મોંઢે મેં સાંભળ્યા છે, પરંતુ ઈચ્છાઓ અને માંગણીઓનો કદી અંત આવતો જ નથી. એટલે કે અસંતોષથી આપણું જીવન ભરેલું છે. કોઈને પણ પૂછવામાં આવે કે તમારું મકાન પર્ચાઈ છે? તો કહેશે... ના એક રૂમ વધુ હોય તો સારું.

અસંતોષ સર્વદા ખરાબ જ હોય છે તેવું પણ નથી. વિશ્વમાં થયેલ બધી શોધોમાં મૂળમાં ‘વધુ’ ની લાલચ જ રહેલી છે. ગરમી લાગતાં પંખો જરૂરી બન્યો. પણ પંખાથી અસંતોષી રહેનારે એ.સી. સુધીનો શોધો કરી છે. માણસને જે મળ્યું તેમાં જ સંતોષ માની બેસી રહ્યો હોત તો કદાચ આજે જે સુખ-સગવડો ભોગવી રહ્યો છે તે ન હોત.

આ પ્રકારનો અસંતોષ એ સૌની સુખાકારી માટે નો હોય છે. વિકાસ માટેનો અસંતોષ એ જ શ્રેષ્ઠત્વ સ્થિતિ સુધી લઈ જાય છે. પ્રગતિ માટે કરાતા વિચારોને ‘અસંતોષ’ શબ્દ બંધબેસતો આવતો નથી. ગુલામીની સ્થિતિએ આઝાદીની ખેવના એ શું અસંતોષ કહેવાય? વિશ્વમાં મગજ સર્વજીવોને પ્રાપ્ત થયું છે પરંતુ માણસ પાસે જે દિમાગ છે તે કદાચ કોઈ જીવ પાસે નથી. પથ્થરયુગથી લઈ આજના પ્લાસ્ટિકયુગ સુધીના યાત્રા વિકાસની ઝંખનાના જોરે જ થઈ શકી છે.

પરંતુ અંગત સ્વાર્થ માટે અથવા વધુને વધુ મેળવવાની પ્રબળ ઈચ્છાથી વર્તમાન સુખને ન માણી શકવું તે

દુ:ખદ બાબત છે. આજના સ્પર્ધાત્મક યુગમાં તો વ્યાપક માત્રામાં આ અસંતોષ પ્રવર્તે છે. બીજાની જોડે સરખામણી કરીને માણસ પોતાની પાસે જે છે તેને ગુમાવી રહ્યો છે. બાહ્યાંબરનાં સમયમાં વધુને વધુ દેખાડો કરવામાં વિનાશને માર્ગે

દુ:ખદ બાબત છે. આજના સ્પર્ધાત્મક યુગમાં તો વ્યાપક માત્રામાં આ અસંતોષ પ્રવર્તે છે. બીજાની જોડે સરખામણી કરીને માણસ પોતાની પાસે જે છે તેને ગુમાવી રહ્યો છે. બાહ્યાંબરનાં સમયમાં વધુને વધુ દેખાડો કરવામાં વિનાશને માર્ગે

‘હથોડી અને ટાંકણું’
- હર્ષદરાય ઉપાધ્યાય

બાળપણથી બાળકની શક્તિ મર્યાદાઓ કે કુટુંબ મર્યાદાઓને અવગણીને અથવા વધુ પડતી અપેક્ષાઓને લઈ બાળક તેની મરજ સુજબના માર્ગે વિકસી શકતું નથી. પરાણે કે પ્રગતિના નામે ભાર વહન કરે છે. બાળક તેનાથી બનતી

પરેશનીઓથી જ ભરી દે છે. બાળકને તેના પસંદગીના ક્ષેત્રમાં મોકલવામાં ક્યાં વાંધો હોય છે. પણ અન્ય વ્યક્તિની પોતાની રૂંધાયેલી યા નથી શકેલી મંજીલને પોતાને તેને ધકેલવામાં આવે છે. બાહ્યાંબરના અધુરું સ્વભાવ બાળક પર ઠોકી બેસાડવામાં આવે છે, અને પછી બાળક આ ન ગમતા વિષયમાં ધાર્યું પરિણામ ન લાવી સકે તો અસંતોષ સાતમે આસમાને પહોંચે છે. શ્રી ઈડિયટ્સમાં ક્યાંક આ વાત ઉપર સ્પષ્ટ પ્રકાશ પાડવામાં આવ્યો છે. અસંતોષી સ્ત્રી પતિ સુધ્ધાને દાવ ઉપર શું નથી લગવતી?

પોતાની મર્યાદાઓને જાણવી અત્યંત જરૂરી છે. અને આ મર્યાદાઓની હદમાં થતાં મહત્તમ વિકાસને શ્રેષ્ઠ માની સંતોષ કરવામાં આવે તો સુખ અને

શાંતિમાં પ્રત્યક્ષ દર્શન થઈ શકે, પરંતુ પોતાની મર્યાદાઓને નજર અંદાજ કરી અન્ય સાથે હોંડવામાં ઉતરતાં આપણે સરવાળે તો દુ:ખની જ પ્રાપ્તિ કરીએ છીએ.

અસંતોષ એ આજના સમાજનું કદાચ એક એવું પાણું છે જેને લીધે માનવી ગમે તે હજી નીચે ઉતરવા તૈયાર થઈ જાય છે. અરે તેને જોડે જે છે તે પણ ગુમાવી દે છે. કદાચ આમાં અસંખ્ય ઉદાહરણો ચારે તરફ નજરે પડશે.

હમણાં તાજેતરમાં ‘ક્રીન બનેગા કરોડપતિ’ માં ઓંચર કો-ફીડન્સ તથા અસંતોષની ભારે અસરમાં ૨૫ લાખમાંથી માત્ર ૮૦ હજાર મેળવનારનો દાખલો ઉદાહરણ રૂપ છે.

તમારી પાસે ઘણાં ફૂલો છે. પરંતુ સંતોષ રૂપી ધાગો હાથ લાગે તો

કુદરતનું રળિયામણું સરનામું એટલે ‘ઇન્દ્રોડા પ્રકૃતિ ઉદ્યાન’

ગુજરાતનું હરિયાળું પાટનગર ગાંધીનગર તેની સ્થાપનાથી લઈને તેની ડિઝાઇન, બાંધણી, બાળ-બગીચા, લીલાક્ષમ વૃક્ષો, સ્વચ્છ અને પહોળા રાજમાર્ગો તેમજ તેના કુદરતી સૌંદર્યને કારણે અનોખો ધારાવે છે. આ નગરની દક્ષિણ-પૂર્વ સાવરતી નદીના કાંઠે ગુજરાત ઇકોલોજી એવરેજેશન એન્ડ સિસર્વ (ગીર) ફાઉન્ડેશન દ્વારા સંચાલિત ‘ગાંધીનગરના હરિયાળા ઇકો’ તરીકે ઓળખાતું ‘ઇન્દ્રોડા પ્રકૃતિ ઉદ્યાન’ આવેલું છે. આશરે ૧૬૮ હેક્ટરમાં ફેલાયેલા આ પાર્કની સ્થાપના ઇ. સ. ૧૯૭૦માં લોકોમાં પ્રકૃતિ અને વન્યસૃષ્ટિ સાથે નિકટવા કેળવી પચાઈરણ અંગે જાગૃતિકરણ આવે તે હેતુથી કરવામાં આવી હતી.

પ્રકૃતિશિક્ષણની સાથે નૈસર્ગિક સંશોધન કેન્દ્ર તરીકે મહત્ત્વ ધરાવતું આ ઉદ્યાન તેના વિવિધ વિભાગો જેવા કે ડાયનાસોર પાર્ક, વનસ્પતિ ઉદ્યાન, સર્પગૃહ, પક્ષીગૃહ, કલવચ સંકુલ, ઝીન વેલી, વાઇલ્ડ લાઇફ ગેલેરી, પ્રાણી સંગ્રહાલય, પ્રકૃતિ શિબિર કેન્દ્ર જેવા અનોખા વિભાગો સહિત અનેક જીવાશ્મીઓનું સંગ્રહસ્થાન છે. વરસાદી મોસમમાં સોળે કલાએ ખેલતી ઊઠતા આ પાર્કમાં આકર્ષક પ્રવેશદ્વારથી માંડીને પાર્કિંગ, પાણી, રેસ્ટ પોઇન્ટ્સ, દિશાસૂચક બોર્ડ્સ અને વન્યજીવો અંગેની માહિતી લેખો (ઇન્દ્રોડા સ્ટોન્સ), ગાઇડ, ભાડેથી સાચકલ, વિકલાંગો માટે મફત વ્હીલચેર, પ્રાથમિક સારવાર જેવી અનેક સગવડો ઉપરાંત સફાઈ અંગે

ચિવટપૂર્વક ધ્યાન આપવામાં આવે છે. મોર, ભુલભુલ અને બૈયા જેવા પક્ષીઓના મીઠા-મદુરા ટહુકાઓથી ગુંવળા ઉદ્યાનની શરૂઆત વનસ્પતિ ગાર્ડનથી થાય છે. આ વિભાગમાં લગભગ પોણા

જેવી કે ઉંચક, કોદાઈ અને કુદેર સાથે સફેદ મૂળસી, દારૂડી, મરડાશિંગી, નગોડ, ખરસાણી અને હાડમસંલનો સમાવેશ થાય છે. ૨૦૦ થી વધુ ઓપથીઓ ધરાવતો આ બોટાનીકલ ગાર્ડન

● **એસ.ટી. કે સીટી બસનું સ્ટોપ આપવાની જરૂર**
● **ઉદ્યાનમાં ફરવા માટે ભાડે અપાતી સાચકલોની સંખ્યા માત્ર પાંચ જ.**
● **પ્રાણી - પક્ષીઓનો દત્તક લેવાની યોજનાનો યોગ્ય પ્રચાર કરવાની જરૂર છે.**

ચાર હેક્ટર વિસ્તારમાં વૃક્ષ, સુખ, ઘાસ, કેકડર, ઓપથીઓ અને વેલાઓની અસંખ્ય ખતોનું કાળજીપૂર્વક કરવામાં આવ્યું છે. અહીં સંપૂર્ણ પૈકાનિક પદ્ધતિથી ઉછેરવામાં આવતી આયુર્વેદિક જડીબુટ્ટીઓની અતિદુર્લભ ખતો

ઝીન હાઉસ, ૮૦ થી વધુ પ્રકારના કેકડર ધરાવતું કેકડર હાઉસ ખજુરી અને વાંસની વિવિધ ખતો સહિત અસંખ્ય ખતના વૃક્ષો ધરાવતો આર્બોરેટમ વિભાગ વિદ્યાર્થીઓ, વનસ્પતિવિદો અને સંશોધકો માટે ઉત્તમ સ્થળ છે.

ઉડતા ડાયનાસોરના મોડેલથી બનેલ પ્રવેશદ્વાર ધરાવતો ઇ. સ. ૨૦૦૨માં સ્થપાયેલ ‘ડાયનાસોર પાર્ક’ મુલાકાતીઓનાં અનરૂં આકર્ષણ ધરાવે છે. આશરે ચારે હેક્ટરમાં વિસ્તરેલ આ વિભાગમાં ૩૫ કરોડ વર્ષો પૂર્વના જુરાસિક કાળથી શરૂ કરીને ક્રિટેસિયસ કાળ અને તૂટીય જુવર્યુગ જેમાં માચોસીન - લાયોસીનકાળ સુધીના વિવિધ ડાયનાસોરના આ રિજીનલ ફોસિલના માપ મુજબના આબેહૂબ મોડેલ તેમજ ગુજરાતના કચ્છ, બાલોચી, દાહો, વિરપુર અને હિંમતનગરથી મળેલ ડાયનાસોરના ઇંડા, હાડકાં અને દાંતના જીવાસ્થિઓ સચવાયેલા છે તે પણ અદભૂત માહિતિના ખજાના સાથે. અહીં એલોસોરસ, સ્ટેગોસોરસ, ભયંકર નહોરવાળા, ડિનોનોટસ, ગર્જતી ગોદા બ્રાન્ટોસોરસ, અલ્યાચારી ગોદા ટાયટેનોસોરસ, ત્રિશૂંગી ચહેરો ધરાવતા ટ્રાયસિરોપ્સ, રાક્ષસી ગરોળી સાથે ઠેકરો ધરાવતો અલ્યા દંતા. જો કે તેમને મહેનતના પ્રમાણમાં ઓછી સફળતા મળવાનો અફસોસ પણ છે.

ઉદ્યાનની મધ્યમ પાર્ક વોર્ડની ઓફિસ આવેલી છે તેની નજીકમાં

જ સર્પગૃહ આવેલું છે જેમાં નાગ, કાળોતરો, ખડકિતરો જેવા ઝેરી સર્પો સાથે ધામણ, આંધળી ચાકણ, ભંફોડી, અજગર જેવા બિન ઝેરી સાપોનો પણ સંગ્રહ સચિત્ર માહિતી સાથે જે સંસ્કૃતિ અંગે ફેલાયેલી ગેરસમજો દૂર કરવામાં અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. ત્યારબાદ પક્ષીગૃહમાં વિવિધ ખતની સમકી ઉપરાંત સારસ, લવભંડસ, સેવી-દેવી શુલક, સફેદ મોર, પહાડી પોપટ, બજરીગર, કોકટીલ જેવા ૧૮૦ ખતના પક્ષીઓ કિલ્લોલ કરે છે. પાર્ક વોર્ડન નવરત્ન હેડાઉના જણાવ્યા અનુસાર અહીં આશરે ૬૫ ખતના પક્ષીઓનો કુદરતી વસવાટ હોવાથી નેચર લવર, બર્ડ વોચર અને પક્ષીવિદો માટે પસંદગીનું સ્થળ છે.

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

આજના દિવસનો મહિમા

- ભાનુપ્રસાદ એસ. દવે

રહમી જાન્યુઆરી

- સુભ્રમણ્યમ ભારતી - દક્ષિણ ભારત માટે ગીતોનો મોટામાં મોટો વારસો મૂકી બચવા.
- સ્વદેશી - ઇન્ડિયાના તંત્રી, ‘ભય ફૂકી દો - વિજય આપણો છે’ આ સૂત્ર આપનારા ભારતીય પર સુભાષચંદ્ર બોઝ પણ ખુશ રહેતા. રહમી સપ્ટેમ્બરે તેમની પુણ્યતિથિ.
- ટો ગોલેન્ડનો સ્વાતંત્ર્યદિન - ૧૯૬૦.
- ૧૯૨૯ માં અભિનેતા પૂર્વેરાજ કપૂર પોતાની

અભિનય કળા અખમાવા સૌ પ્રથમવાર મુંબઈ આવ્યાં.

- ૧૯૦૮ - રામદાસીસિંહ દિલકરનો મિહારના સિમરિયા ગામે જન્મ.

- ૧૯૨૫ લી.ઓ. વરબીઓઈ - શાંતિ નોબેલ વિજેતા, લીગ ઓફ નેશનના પ્રથમ પ્રમુખની પુણ્યતિથિ.
- ૧૯૨૨ - વૈદક, ઇતિહાસ પર સંશોધન કરનારા, લેખક દુર્ગાચંકર શાસ્ત્રીનું અવસાન.